

מ"ת 27693/11/14 - מדינת ישראל נגד משה בן שמחון (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 27693-11-14 מדינת ישראל נ' בן שמחון(עציר)
תיק חיצוני: 2014/___162995

בפני	כב' הנשיאה שולמית דותן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	משה בן שמחון (עציר)

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. כתב האישום חובק ארבעה אישומים המתארים ארבע עסקאות סם שביצע הנאשם במהלך התקופה שמיום 08/04/14 ועד יום 05/10/14 עם סוכן משטרתי סמוי (להלן: "הסוכן") עמו היתה לו היכרות מוקדמת, במסגרתן מכר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש בכמויות של כ-16-23 גרם, תמורת סך של 1200-1400 ₪ לכל עסקה. אחת העסקאות בוצעה ע"י המשיב בצוותא עם אחותו, היא הנאשמת 2.

בד בבד להגשת כתב האישום הגישה המאשימה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מסוכנות סטוטורית כנגד המשיב, אך טען כי מסוכנותו זו נסתרת נוכח עברו הפלילי הנקי ונוכח אורח חייו הנורמטיבי המתאפיין בין היתר גם ביציבות תעסוקתית. בנסיבות אלו עתר ב"כ המשיב להורות על הפניית הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, על מנת שזה יבחן האפשרות של שחרור המשיב לחלופת מעצר.

בהחלטתה מיום 17/11/14 הורתה כב' השופטת קסלסי על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו ללא צורך בקבלת תסקיר מעצר. במסגרת ערר שהגיש הנאשם על ההחלטה קבע ביהמ"ש המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' יעקובי), כי לאור נתוניו האישיים של המשיב יש מקום לבחון קיומה של חלופת מעצר בעניינו במסגרת תסקיר שירות מבחן, וכי תסקיר חיובי עשוי לשמש תשתית להגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטה בענין המעצר עד תום ההליכים.

בהתאם לכך הגיש שירות המבחן ביום 17/12/14 תסקיר מעצר, בו תיאר נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם-רווק כבן 32, בן זקונים מתוך 8 אחים, אשר גדלו ללא דמות אב לאחר שהוריו התגרשו ואביו יצא מהתמונה. חלק

עמוד 1

מאחיו, בהם גם אחותו הנאשמת יחד עמו בכתב האישום, הינם בעלי עבר פלילי ובעלי רקע של התמכרות לסמים, בעוד יתר האחים מנהל אורח חיים נורמטיבי. לדברי שירות המבחן, גם הנאשם העיד על עצמו כי הוא משתמש בסם מסוג קנבוס "באופן מזדמן" מאז היותו כבן 20, אך ניכר היה לדברי שירות המבחן כי הוא נוטה לצמצם בעיותיו בתחום זה ורואה עצמו כבעל תדמית חיובית ונעדרת דפוסים עבריינים, ואף חש צורך ליצור הבחנה בינו לבין בני משפחתו המעורבים בפלילים. בנוגע לעבירות נשוא כתב האישום טען הנאשם בפני שירות המבחן, כי הן בוצעו על ידו על רקע היכרותו המוקדמת עם הסוכן המשטרתי, שהיה חברו הטוב ונהג לצרוך סמים יחד עמו. עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם ביטא רצון לחזור לשגרת חייו התקינה, ואף הביע ציפייה כי שירות המבחן יסייע לו בכך.

סופו של דבר, ציין שירות המבחן התרשמותו, כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינות מושרשים ובעל שאיפות נורמטיביות לחייו, אך עם זאת עלול לחצות את הגבול בין המותר לאסור בשל החיכוך הקיים בינו לבין דמויות שוליות, וכי ישנו פער בין התנהלותו היומיומית לבין עובדת היקלעותו למצבים בעייתיים מתוך קושי לצפות השלכותיה של התנהגותו זו. באשר לרמת הסיכון להישנות העבירות בעתיד ציין שירות המבחן כי מדובר ברמת סיכון בינונית.

בתסקיר בחן שירות המבחן ארבע חלופות מעצר שונות שהונחו לפתחו, המתייחסות למעצר בית מלא בבית **אמו** של הנאשם; בביתן של אחת משתי **אחיותיו**; או בבית אחיו. ואולם, כל ארבעת המפקחים המוצעים נפסלו על ידי שירות המבחן כבלתי מתאימים (האחיות- בהיותן אמהות עובדות שאינן יכולות לפקח על הנאשם באופן רציף, אחיו- בשל היותו בעל עבר פלילי, ואמו- בשל התרשמותו של שירות המבחן כי אין ביכולתה להציב גבולות לנאשם וכי היא נוטה להאשים גורמי אכיפת החוק בהליך הנוכחי).

נוכח פסילתן של החלופות המוצעות, המליץ שירות המבחן, לאחר **התלבטות רבה** (כלשונו) על **שחרורו** של הנאשם ממעצר, **בכפוף להצעת חלופת מעצר "הרמטית"**, שתאפשר פיקוח הדוק וצמוד על הנאשם בכל שעות היממה, אשר תיבחן על ידו מחדש לכשתוצע.

לאור האמור עתר ב"כ המשיב ביום 09/12/14 להורות על שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר שעניינה מעצר בית מלא בבית **דודתו**, זאת ללא צורך בקבלת תסקיר משלים בנוגע לחלופה זו. ואולם, בהחלטתי מאותו היום קבעתי, כי לא ניתן להתייחס לחלופה זו ללא בחינתה באופן מעמיק ע"י שירות המבחן.

בעקבות זאת הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, במסגרתו בחן **שתי** חלופות מעצר נוספות: האחת- מעצר בית מלא בבית דודתו של הנאשם, אלמנה בת 73 ללא עבר פלילי המתגוררת בסמוך לבית אמו של הנאשם, השנייה- פיקוח במהלך שעות עבודתו של הנאשם ע"י מעסיקו, רווק בן 33 ללא עבר פלילי, מנהל חנות אופנה בקניון "הפסגה" בה עובד הנאשם כמנהל משמרת. ברם, גם מפקחים אלו נמצאו ע"י שירות המבחן כלא מתאימים (הדודה בשל התנערותה מהפיקוח בטענה כי לאחר תקופה ארוכה בה טיפלה בבעלה היא מעוניינת להשקיע בעצמה בנכדיה ובחברותיה, והמעסיק- בשל העובדה שרוב הזמן הוא כלל לא נמצא בחנות ומאחר שאינו מוכן ללוות הנאשם מביתו לעבודה וחזרה).

משנפסלו גם חלופות אלו, ובהעדר חלופת מעצר הרמטית המאפשרת פיקוח רצוף וצמוד על הנאשם, נמנע שירות

המבחן מהמלצה על שחרורו של הנאשם ממעצר.

חרף המלצתו זו של שירות המבחן חזר ב"כ המשיב ועתר להורות על שחרורו של הנאשם למעצר בית בבית דודתו יהודית, אותה אף זימן לדיון, על מנת שביהמ"ש יוכל להתרשם לדבריו ממנה וממוכנותה לפקח על הנאשם לפרק זמן ככל שיידרש. בטיעונו התייחס ב"כ המשיב באריכות לתסקירי שירות המבחן וטען, כי מדובר בתסקירים בעייתיים, שכן על אף היותם "תסקירים חיוביים" בעיקרם, ההמלצה הבאה בגדרם הינה להימנע משחרור הנאשם לחלופת מעצר, בשל נימוקים לא ענייניים הנוגעים למידת התאמתה של האם, ועל סמך התרשמות שטחית ולא מעמיקה של הדודה. בענין זה הדגיש ב"כ המשיב כי לביהמ"ש סמכות לזמן את קצין המבחן ולהציג בפניו שאלות הבהרה לגבי מידת התאמתן של חלופות המעצר. שחרורו של המשיב למעצר בית מלא מתחייב לטענת בא כוחו ממידת מסוכנותו הנמוכה של הנאשם, הנובעת מנסיבותיו האישיות המפורטת בתסקיר, מעברו הפלילי הזניח ומהעובדה שכתב האישום חובק ארבע עבירות בלבד שבוצעו כולן עם אותו סוכן מדיח, עמו היתה לנאשם היכרות מוקדמת.

מנגד חזרה ב"כ המאשימה וביקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, תוצאה המתחייבת לדבריה מחומרת העבירות, מעברו הפלילי של הנאשם ומהתסקיר שניתן בעניינו, שהינו לדבריה תסקיר שלילי, ולא חיובי כפי שטען ב"כ המשיב בלהט (ע' 8 ש' 13 לפרוטוקול הדיון מיום 09/12/14).

דין והכרעה

העבירות של סחר בסם מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו-1996. מכאן, כי בעבירות כגון דא, מעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא החריג.

כך נקבע גם בפסיקה מושרשת וענפה:

"הכלל הוא שאין לשחרר לחלופת מעצר נאשמים בעבירות של סחר בסמים אלל במקרים חריגים" (כב' השופט י' עמית, בש"פ 5418/11 שמעון ביטון אזולאי נ' מדינת ישראל, פס' 7 לפסה"ד מיום 25/07/11, פורסם בנבו). **"בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, ובעיקר, העובדה שהסחר בסמים, או סיוע לסחר שכזה, יכולים להתבצע גם כאשר נאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו מוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו]), 26.8.2009)). שחרור לחלופת מעצר יתכן אפוא במצבים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן"** (כב' השופט נ' סולברג בש"פ 7292/12 חמוד קמיראת נ' מדינת ישראל, פס' 10 לפסה"ד מיום 01/11/12, פורסם בנבו).

בחינת נסיבות ביצוען של העבירות דנן, כמו גם של נסיבותיו האישיות של הנאשם- מעלה, כי אין המדובר בנסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר, תוך סטייה מהכלל הנ"ל.

אדרבא, כתב האישום מצייר תמונה לכאורית של אדם המעורה היטב בנבכי עולם הסחר בסמים: של אדם המסוגל להשיג כמויות לא מבוטלות של סם מסוג חשיש בתוך זמן קצר, של אדם היודע להתמקח על המחיר גם עם חברו הטוב, של אדם הבקי בהלכות סוחרי הסמים וב'עגה' השגורה בפייהם - כפי שמעידות שלל אמירותיו לסוכן, שחלקן מפורטות בכתב האישום וחלקן עולות מהקלטת הסתר של השיחות בינו לבין הסוכן: **"אני יכול להשיג 25 גרם על המשקל, אבל לא בחתיכה אחת, אלא מפורק"** (ס' 2 לאישום הראשון) **"מדובר ב'ענין לפני' "**(ס' 3 לאישום השלישי) **"אני יכול להביא לך את זה רק בשרוט, יעני בחתיכות... "**, **"אמרתי להם ששימו את הדברים הכי יפים על השעון "**, **"חוץ לארץ. קטלני"** (דיסק הקלטת הסתר) .

על שורשיו העמוקים של הנאשם בעולם הסמים מעידים גם כמויות הסם הנכבדות שמכר לסוכן, סכומי הכסף הלא מעטים שקיבל ממנו תמורתן, וכן העובדה כי מדובר בארבע עסקאות נפרדות שבוצעו בהזדמנויות שונות, במרווחי זמן של כחודש וחצי עד 3 חודשים בין אחת לשניה (ולא במספר עבירות שבוצעו ברצף על פני תקופה קצרה וניתן לראות בהן מעין אירוע כרונולוגי אחד). לא זו אף זו, מכתב האישום עולה, כי עסקת הסמים השניה (נשוא האישום השני) בוצעה **מיוזמתו** של ע"י הנאשם, לאחר **שהוא** התקשר לסוכן והציע לו לרכוש ממנו סם **"כמו בפעם שעברה"** (ס' 2 לאישום השני).

בנסיבות אלו דומני, כי טענתו של ב"כ המשיב, לפיה כלל לא מדובר במי שקשור לעסקי הסמים אלא במי שמקיים אורח חיים "נורמטיבי" ופעל באופן חד פעמי במסגרת המצומצמת של "עשיית טובה" לחבר - הינו בגדר הצגה מסולפת של המציאות. למעשה, דווקא טענת הסיניגור, לפיה הסוכן הסמוי היה "חברו הטוב" של הנאשם ונחשב עד להפלטתו "לבן משפחה" בביתו, עמו נהג הנאשם לשבת לשתות ולעשן, מלמדת על "אי הנורמטיביות" של נאשם, קרי- על התמכרותו לסמים ועל התרועעותו עם דמויות שוליות.

גם טענת ב"כ המשיב בדבר "עברו הנקי" של הנאשם חוטאת לאמת, שכן מגליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה, כי לנאשם הרשעה אחת משנת 2000 בגין עבירה של החזקת אגרופן בגינה הושת עליו עונש של מאסר מותנה. אכן, המדובר בעבירה קלה יחסית שאינה מתחום הסמים, ואולם אין בכך כדי לאיין העובדה שהנאשם הסתבך בעבר בפלילים, ושההליך הפלילי שנוהל נגדו לא היווה גורם מרתיע דיו עבורו.

לכל אלו מתווסף תסקיר שירות המבחן, המתאר את הנאשם כ"**אדם המשתמש בסם מזה למעלה מעשור ונוטה לצמצם את דפוסי השימוש בסם, לחלק מבני משפחתו קיים עבר של שימוש בסמים, הם מוכרים לשירות וקיימת אוירה משפחתית כללית בעייתית מול גורמי החוק. הנאשם ביטא התמצאות בתחום הסמים באזור מגוריו...**" (ע' 3 פס' רביעית לתסקיר מיום 08/12/14), בו אף נקבע מפורשות, כי רמת הסיכון להישנותן של עבירות דומות מצד הנאשם בתחום הסמים הינה בינונית (ע' 2 פס' רביעית לתסקיר הנ"ל).

קשה לכנות תסקיר זה "תסקיר חיובי" כפי שטען ב"כ הנאשם בלהט. אכן, ערה אני לכך ששירות המבחן הגיע בגדרו למסקנה כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינות ובעל אורח חיים תקין, וכי המשך מעצרו **"עלול להשריש אצלו קודים עברייניים ולגרום לנסיגה בתפקודו התקין בדרך כלל"**(ע' 3 לתסקיר הראשון) ואף המליץ על שחרור הנאשם לחלופת מעצר הרמטית, ככל שחלופה כזו תימצא, ואולם מסקנה זו של שירות המבחן אינה מתיישבת לדידי עם קביעותיו המפורשות הנ"ל. משכך, אף אם שירות המבחן היה סומך ידיו על חלופות המעצר השונות שהוצעו בפניו - לא

היה בחלופות אלו לטעמי להפיג מסוכנותו של הנאשם, שכן עבירות של סחר בסם יכולות להתבצע כידוע גם באמצעות המחשב והפלאפון, וספק אם אמו של הנאשם (המצויה בשנות ה-60 לחייה) או דודתו (המצויה בשנות ה-70 לחייה) היו מצליחות להגביל גישתו של הנאשם לערוצי תקשורת אלו במהלך שהייתו במעצר בית בביתן.

מכל מקום, בהיעדר חלופת שחרור הרמטית, ממילא נמנע שירות המבחן מהמלצה בדבר שחרור הנאשם לחלופת מעצר.

לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, במעמד ב"כ
המאשימה עו"ד רונית ישי, המשיב ובא כוחו עו"ד ארנון.